

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.7.2.
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv, az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 208 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. Háttér-információk

Az Európai Unió gazdasága jelentős mennyiségű potenciális másodnyersanyagtól esik el a különböző hulladékáramokban. Az EU-ban 2011-ben összesen mintegy 2,5 milliárd tonna hulladék képződött. Például az Unióban képződő települési hulladéknak mindössze 40%-a került újrafeldolgozásra, a többit vagy hulladéklerakókban helyezték el (37%), vagy elégették (23%), pedig ebből körülbelül 500 millió tonna másként újrafeldolgozható vagy újrahasználatos lett volna. Az EU így komoly lehetőségeket szalaszt el az erőforrás-hatékonyság javítása és a körkörös gazdaság kialakítása szempontjából, márpedig ez gazdasági növekedést és új munkahelyeket eredményezhetne, és csökkenthetné az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és Európa importált nyersanyagoktól való függőségét.

Probléma az is, hogy az Unió egyes tagállamai nem egységesek a szabályozás végrehajtásában. A 2011. évben hat tagállamnak sikerült 3% alá szorítania a hulladéklerakókba kerülő települési hulladék részarányát, miközben 18 tagállam esetében ez az arány 50% felett volt, bizonyos esetekben pedig a 90%-ot is meghaladta. Ezek az adatok arra utalnak, hogy nagyok a különbségek az egyes tagállamok hulladékgazdálkodási teljesítményében. Ezeket a különbségeket sürgősen csökkenteni kell.

1.2. A javaslat okai és céljai

Az elmúlt időszak tendenciái arra engednek következtetni, hogy az erőforrás-hatékonyság területén további javulás érhető el, és ez komoly gazdasági és társadalmi előnyökkel járhat. A hulladék erőforrásként való kezelése alapvető eszköze az erőforrás-hatékonyság növelésének és egy valóban körkörös gazdaság létrehozásának.

Az elmúlt időszakban a hulladékgazdálkodási gyakorlat javítása, az újrafeldolgozási folyamatokra irányuló innováció ösztönzése, a hulladéklerakók igénybevétele korlátozása és a fogyasztói magatartás megváltozásának előidézése szempontjából a legfontosabb eszköz az európai jogi szabályozás és ezen belül a jogilag kötelező célértékek előírása volt. A hulladékpolitika továbbvitele jelentős előnyökkel járhat: fenntartható növekedést generálhat és új munkahelyeket eredményezhet viszonylag kevés költséggel, miközben környezetünk állapotának javításához is hozzájárul.

Ez a javaslat annak nyomán született, hogy három irányelv (a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv,¹ a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv² és a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv³) esetében most kell felülvizsgálni a hulladékgazdálkodási célértékeket. Ennek apropóján a javaslat igyekszik megoldást adni a fentiekben ismertetett helyzetre, és mindezt az erőforrás-hatékonysági úttervvel⁴ és a hetedik környezetvédelmi cselekvési programmal⁵ összhangban teszi, amelyekben a tagállamok célul

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről, HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

² A Tanács 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelve a hulladéklerakókról, HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. december 20-i 94/62/EK irányelve a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, HL L 365., 1994.12.31., 10. o.

⁴ COM(2011) 571.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 1386/2013/EU határozata a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról, HL L 354., 2013.12.28., 171. o.

tűzik ki a hulladékhierarchia⁶ maradéktalan tiszteletben tartását valamennyi tagállamban, a hulladéktermelés abszolút és egy főre jutó mennyiségének csökkentését, valamint a szükségtelen élelmiszer-hulladék elleni küzdelem átfogó stratégiájának kidolgozását, mindezeken keresztül pedig azt, hogy biztosítják a hulladék magas színvonalú újrafeldolgozását és az újrafeldolgozott hulladék – mint az Unió fontos, megbízható nyersanyagforrása – felhasználását, továbbá hogy a hulladék energiatermelési célú hasznosítását a nem újrafeldolgozható hulladék hasznosítására, a hulladéklerakók igénybevételét pedig a nem hasznosítható hulladék elhelyezésére korlátozzák. A javaslat emellett az EU nyersanyag-politikai kezdeményezésének⁷ végrehajtásához is hozzájárul.

Mindemellett a javaslat olyan intézkedéseket is tartalmaz, amelyek egyszerűsítik a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben, az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelvben⁸ és az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelvben⁹ foglalt jelentéstételi kötelezettségeket.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

2.1. Tanulmányok

Az elmúlt két év folyamán három fő tanulmány készült a hatásvizsgálat és a jogalkotási javaslat alátámasztására,¹⁰ amelyek az EU hulladékjogi előírásainak végrehajtásával és továbbfejlesztésével kapcsolatos műszaki, társadalmi-gazdasági és költségvetésszerű kérdéseket elemzik.

2.2. Belső konzultáció

A Bizottság 2012. április 16-án operatív hatásvizsgáló csoportot hozott létre. A csoport öt ülésén való részvételre a Bizottság Főtitkárságának, Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatóságának (ECFIN), Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóságának (ENTR), Éghajlatpolitikai Főigazgatóságának (CLIMA), Közös Kutatóközpontjának (JRC) és Statisztikai Hivatalának (Eurostat) képviselői kaptak felkérést. A testület figyelemmel kísérte a hatásvizsgálat összeállítását.

2.3. Külső konzultáció

A Bizottság összeállította a felmerülő kérdések első indikatív listáját, majd 2013 februárjában megkezdődtek az első interjúk a főbb érdekeltekkel. A konzultáció minimumszabályait betartva 2013 júniusától szeptemberéig internetes konzultáció is zajlott.

⁶ A hulladékhierarchia értelmében elsősorban a hulladékkeletkezés megelőzésére kell törekedni, ha pedig ez nem lehetséges, akkor az újrahasználatra vagy az újrafeldolgozásra; ha ez sem, akkor kerülhet sor az energia-előállítási célú hasznosításra és az ártalmatlanításra (hulladéklerakóban való elhelyezésre vagy energia-előállítás nélküli égetésre).

⁷ COM(2013) 442.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK irányelve az elhasznált járművekről, HL L 269., 2000.10.21., 34–43. o.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK irányelve az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 266., 2006.9.26., 1–14. o.

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>
<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>
<http://www.wastemodel.eu/>

A konzultációra 670 hozzászólás érkezett, ami mutatja az EU-ban folyó hulladékgazdálkodás helyzete iránti nagy érdeklődést és az EU fellépésével kapcsolatos fokozott elvárásokat ezen a területen.

2.4. Hatásvizsgálat

A javaslat előterjesztésével egyidejűleg a Bizottság közzéteszi a hatásvizsgálat eredményeit tartalmazó jelentését és ennek vezetői összefoglalóját is. A jelentés értékeli az EU hulladékgazdálkodási gyakorlatának javítására adódó különböző szakpolitikai beavatkozási lehetőségek legfontosabb környezeti, társadalmi és gazdasági hatásait. A legmegfelelőbb eszközök és célértékek kiválasztása érdekében, figyelemmel a költségek minimalizálása és az előnyök maximalizálása iránti igényre is, a vizsgálat során különböző mértékben ambiciózus lehetőségek értékelésére és az „alapforgatókönyvvel” való összevetésére került sor.

A Bizottság Hatásvizsgálati Testülete 2014. április 8-án kedvező véleményt nyilvánított a hatásvizsgálatról, de több ajánlást is megfogalmazott a jelentés finomhangolására. A testület kérte a probléma egyértelműbb meghatározását és az új közbenső célértékek egyértelműbb megindokolását, a hulladéklerakás tilalma melletti érvek megerősítését a szubszidiaritás és az arányosság elve tükrében, az összes tagállamra vonatkozó egységes célértékek jobb megindokolását, valamint annak részletesebb megmagyarázását, hogy a javaslat hogyan veszi figyelembe a tagállamok eltérő teljesítményét.

A hatásvizsgálatban meghatározott szakpolitikai beavatkozási lehetőségek részletes vizsgálata nyomán a Bizottság megállapította, hogy a 2. és a 3.7. lehetőség együttes alkalmazása a következő előnyökkel jár:

- csökkennek az adminisztratív terhek különösen a kisméretű létesítmények és vállalkozások számára, egyszerűbbé és jobbá válik a végrehajtás, és a célértékek mindenkor alkalmasak maradnak a kitűzött célok teljesítésének elősegítésére,
- nő a munkahelyek száma: 2030-ig 180 000 új munkahely jöhet létre közvetlen módon, és ezek többsége nem helyezhető át az EU-n kívülre,
- csökken az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) kibocsátása: 2014 és 2030 között mintegy 443 millió tonna ÜHG kibocsátása lesz elkerülhető,
- az új szabályozás kedvezően befolyásolja az EU hulladékgazdálkodási és újrafeldolgozási ágazatának versenyképességét, valamint az EU feldolgozóiparának működését (a kiterjesztett gyártói felelősség jobb működése, a nyersanyagokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos kockázatok csökkenése),
- nagyobb mennyiségű másodnyersanyag kerül vissza az EU gazdaságába, ami csökkenti az EU függőségét a nyersanyagimporttól.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. A javaslat összefoglalása

A javaslat legfontosabb új elemei a következők:

- a fogalommeghatározások egymáshoz igazítása, az elavult jogi követelmények eltörlése,
- a jelentéstételi kötelezettségek csökkentése és egyszerűsítése,
- egy korai előrejelző rendszer bevezetése, amely az újrafeldolgozási célértékek teljesítését hivatott figyelemmel kísérni,
- a kiterjesztett gyártói felelősség minimumkövetelményeinek meghatározása,

- a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célérték megnövelése 70%-ra 2030 vonatkozásában,
- a csomagolási hulladék újrahasználatára és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek megnövelése,
- a nem „maradék hulladéknak” minősülő települési hulladék hulladéklerakókban való elhelyezésének korlátozása 2030-tól,
- a szabályozás hozzáigazítása az EUMSZ 290. és 291. cikkéhez (felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok).

A fentiek együttesen meghatározzák azt a jogi keretet, amely szükséges a tagállamok számára a hulladékképződés megelőzése és az újrafeldolgozás területén követett politikájuk és a területre vonatkozó jogszabályaik továbbfejlesztéséhez.

3.2. Jogalap, fellépési jogosultság

Ez az irányelv hat irányelvet módosít, amelyek különböző típusú hulladékok vonatkozásában szabályozzák a hulladékgazdálkodást. E hat irányelv közül négy (a 2008/98/EK, az 1999/31/EK, a 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelv) az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése alapján került elfogadásra, míg a 2006/66/EK irányelvnek az EUMSZ 192. cikkének (2) bekezdése és 114. cikke együttesen, a 94/62/EK irányelvnek pedig egyedül az EUMSZ 114. cikke a jogalapja. Ezért ezen irányelv jogalapja az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése, valamint – a 2. cikk vonatkozásában – az EUMSZ 114. cikke.

A 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdése értelmében legkésőbb 2020-tól a háztartási és ahhoz hasonló jellegű hulladék 50%-át elő kell készíteni újrahasználatra vagy újrafeldolgozásnak kell alávetni, a nem veszélyes építési és bontási hulladéknak pedig 70%-át elő kell készíteni újrahasználatra vagy újrafeldolgozásnak kell alávetni, illetve másképp anyagában hasznosítani kell. A 11. cikk (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bizottságnak legkésőbb 2014. december 31-ig meg kell vizsgálnia ezeket a célértékeket abból a szempontból, hogy szükséges-e a szigorításuk, illetve – a környezeti, a gazdasági és a társadalmi hatások figyelembevételével – indokolt-e más hulladékáramokra is célértékeket meghatározni. A 9. cikk c) pontja szerint a Bizottságnak 2014 végéig meg kell határoznia a hulladékkeletkezés megelőzésére és a gazdasági növekedés és a hulladékkeletkezés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetésére vonatkozóan 2020-ig teljesítendő célokat, és ezeknek a céloknak az elérhető legjobb gyakorlatra kell épülniük, és szükség esetén tartalmazniuk kell a 29. cikk (4) bekezdésében említett mutatókat. Végezetül a 37. cikk (4) bekezdése értelmében a Bizottságnak a 2014. december 12-én esedékes első jelentésében meg kell vizsgálnia több különböző olyan intézkedés (köztük a bizonyos hulladékáramokra vonatkozó gyártói felelősségi rendszerek, célkitűzések és mutatók, valamint az újrafeldolgozáshoz, az anyagában történő hasznosításhoz és az energetikai hasznosításhoz kapcsolódó intézkedések) megállapításának lehetőségét, amely hozzájárulhat az 1. és a 4. cikkben megfogalmazott célkitűzések eredményesebb teljesítéséhez.

Az 1999/31/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdése három célértéket határoz meg annak érdekében, hogy a biológiailag lebomló települési hulladékból minél kevesebb kerüljön a hulladéklerakókba, és egyes hulladékáramok esetében tiltja a hulladéklerakók igénybevételét. A biológiailag lebomló települési hulladékokra vonatkozó célértékek közül a legutolsót 2016. július 16-ra kell teljesíteniük a tagállamoknak. Az 5. cikk (2) bekezdése értelmében ezt a célértéket a környezetvédelem magas szintjének biztosítása érdekében, a tagállamoknak az előző két célérték teljesítése kapcsán szerzett gyakorlati tapasztalatai alapján 2014. július 16-ig felül kell vizsgálni és ennek alapján vagy változtatlanul kell hagyni, vagy módosítani kell.

A 94/62/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése a csomagolási hulladék hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan állapít meg célértékeket, amelyeket a 6. cikk (5) bekezdése értelmében ötévente felül kell vizsgálni a tagállamok gyakorlati tapasztalatai, a tudományos kutatás eredményei és az értékelési technikák (életciklus-értékelés, költség-haszon elemzés) területén bekövetkező fejlődés tükrében.

3.3. A szubszidiaritás és az arányosság elve

A javaslat megfelel a szubszidiaritás és az arányosság elvének, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke határoz meg. Arra korlátozódik, hogy a közös célokat meghatározó keret lefektetésével módosítsa a fentiekben említett irányelveket, miközben lehetővé teszi, hogy a tagállamok szabadon döntsenek a végrehajtás konkrét módszereiről.

3.4. Magyarázó dokumentumok

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az irányelv átültetésével kapcsolatos információk minőségének javítása a következő okokból magyarázó dokumentumok benyújtását igényli:

A hulladékjogi előírások tagállami átültetése a tagállami közigazgatások sajátos felépítésétől függően gyakran erősen decentralizált módon történik, sok esetben regionális és helyi szintű szabályozás útján, illetve több különböző jogszabályban. Emiatt lehetséges, hogy a módosított irányelvek átültetéséhez a tagállamoknak számos különböző országos, regionális és helyi szintű jogszabályt kell módosítaniuk.

Ez az irányelv hat különböző irányelvet módosít a hulladékgazdálkodás területén, és több jogi kötelezettségre is kihat. Átfogó módon módosítja a hulladékgazdálkodási keretirányelvben, a hulladéklerakókról szóló irányelvben és a csomagolási hulladékokkal való gazdálkodást szabályozó irányelvben előírt célértékeket, és egyszerűsíti az elhasznált járművekről szóló, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaikról szóló, valamint az elemekről, az akkumulátorokról és hulladékaikról szóló irányelvet. A hulladékjogi előírások komplex felülvizsgálatáról van tehát szó, amely potenciálisan számos különböző nemzeti jogszabályra kihat.

A módosított irányelvek új hulladékgazdálkodási célértékei szorosan kapcsolódnak egymáshoz, ezért gondos átültetést igényelnek nemzeti szinten, ezt követően pedig a nemzeti hulladékgazdálkodási rendszerekben kell őket érvényesíteni.

A módosított irányelvek rendelkezései a köz- és a magánszektor tagállami szereplőinek igen széles körére vannak kihatással, és nagyban befolyásolják a hulladékgazdálkodási rendszerekben tervezett beruházásokat és az infrastruktúra fejlesztésének jövőbeni irányait. A módosított irányelvek teljes és helyes átültetése nélkülözhetetlen a kitűzött célok teljesítéséhez (az emberi egészség és a környezet védelme, az erőforrás-hatékonyság növelése, a belső piac működésének biztosítása, az EU-n belüli kereskedelmet és piaci versenyt akadályozó tényezők kialakulásának megelőzése).

Mindezek a körülmények növelik az irányelv helytelen átültetésének és végrehajtásának kockázatát, és összetettebbé teszik a Bizottságnak az EU-jog alkalmazásának nyomán követésével kapcsolatos feladatait. A felülvizsgált hulladékjogi irányelvek átültetésére vonatkozó egyértelmű információk rendelkezésre állása ezért rendkívül fontos a nemzeti jogszabályok és az irányelv közötti megfelelés biztosításához.

A magyarázó dokumentumok átadására vonatkozó követelmény további adminisztratív terhet róhat egyes tagállamokra. E dokumentumok ugyanakkor szükségesek az átültetés teljességének és helyességének eredményes ellenőrzéséhez, ami a fentiekben ismertetett okokból alapvetően fontos; másfelől pedig nincs olyan kevesebb teherrel járó intézkedés, amely lehetővé tenné a hatékony ellenőrzést. A magyarázó dokumentumok emellett jelentős

mértékben hozzájárulhatnak azon adminisztratív terhek csökkentéséhez, amelyek a megfelelés nyomán követése kapcsán a Bizottságra nehezednek; e dokumentumok hiányában jelentős mértékű erőforrás igénybevétele volna szükséges, illetve számos alkalommal fel kellene venni a kapcsolatot a nemzeti hatóságokkal ahhoz, hogy a Bizottság valamennyi tagállam esetében fel tudja térképezni az átültetési módszereket. Ezért a magyarázó dokumentumok összeállításával járó esetleges adminisztratív terhek arányban állnak az elérni kívánt céllal, az eredményes átültetés és a felülvizsgált irányelvekben kitűzött célok maradéktalan érvényesülésének biztosításával.

A fentiek miatt indokolt arra kérni a tagállamokat, hogy az átültető intézkedések bejelentésével együtt egy vagy több olyan dokumentumot is benyújtsanak, amelyek kifejtik a hulladékjogi irányelveket módosító jelen irányelv rendelkezései és a nemzeti átültető jogszabályok megfelelő részei közötti összefüggéseket.

3.5. A Bizottság felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörei

A javaslat 1. cikkének 2., 3., 5., 7., 8., 13., 14., 16., 18., 20. és 21. pontja, 2. cikkének 2., 5., 6., 8. és 9. pontja, 3. cikkének 6. és 7. pontja, 4. cikke és 6. cikkének 1. pontja olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a 2008/98/EK, a 94/62/EK, illetve az 1999/31/EK irányelvvel összefüggésben felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatásköröket ruháznak a Bizottságra, és egyúttal megállapítják az érintett jogi aktusok elfogadásának eljárását.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslat nincs hatással az Európai Unió költségvetésére, ezért nem kíséri a költségvetési rendelet (az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet) 31. cikkében előírt pénzügyi kimutatás.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv, a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv, az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére, valamint – ezen irányelv 2. cikke vonatkozásában – 114. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,¹¹

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére,¹²

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, valamint a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás minőségét.
- (2) Ennek megfelelően az 1999/31/EK, a 2000/53/EK, a 2006/66/EK, a 2008/98/EK és a 2012/19/EU irányelv módosításának jogalapja a Szerződés 192. cikkének (2) bekezdése. A 94/62/EK irányelvet ugyanakkor, amely a belső piac működését hivatott biztosítani, a Szerződés 114. cikke alapján kell módosítani. Az egyszerűség és az eljárások gazdaságos lefolytatása érdekében mindezeket az irányelveket egyetlen módosító jogi aktusban indokolt módosítani.
- (3) A Bizottság felülvizsgálta a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ 11. cikkének (2) bekezdésében, az 1999/31/EK tanácsi irányelv¹⁴ 5. cikkének (2) bekezdésében, valamint a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt célértékeket. Ennek keretében megállapította, hogy annak érdekében, hogy jobban megfeleljenek a körkörös gazdaság igényeinek, ezeket

¹¹ HL C , , , . o.

¹² HL C , , , . o.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről, HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

¹⁴ A Tanács 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelve a hulladéklerakókról, HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. december 20-i 96/42/EK irányelve a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, HL L 365., 1994.12.31., 10. o.

a célértékeket a települési és a csomagolási hulladék újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra kerülő részarányának növelésével és a nem veszélyes hulladék hulladéklerakókban való elhelyezésének megtiltásával módosítani kell.

- (4) Számos tagállam még nem alakította ki teljes mértékben a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját, és jelenleg tervezi a beruházások végrehajtását. Ezzel összefüggésben alapvetően fontos egyértelmű szakpolitikai célokat meghatározni annak érdekében, hogy a másodnyersanyagok ne rekedjenek meg a hulladékhierarchia alján.
- (5) A települési hulladék az Unióban képződő összes hulladék mintegy 7–10%-át teszi ki; ugyanakkor hulladékgazdálkodási szempontból ez a hulladéktípus az egyik legösszetettebb, és kezelésének módja jól jelzi egy adott ország hulladékgazdálkodási rendszerének általános minőségét. A települési hulladékkal kapcsolatos kihívások annak tudhatók be, hogy rendkívül komplex, vegyes összetételű hulladékfajtáról van szó, hogy a hulladék a polgárok közvetlen közelségében termelődik, valamint hogy a kérdés iránt a közvélemény különösen nagy érdeklődést tanúsít. A települési hulladék ezért meglehetősen összetett hulladékgazdálkodást tesz szükségessé: hatékony gyűjtőrendszert, a polgárok és a vállalkozások aktív részvételét, az infrastruktúrának a hulladék sajátos összetételéhez való hozzáigazítását, valamint átgondolt finanszírozást. Azok az országok, amelyek hatékony rendszert dolgoztak ki a települési hulladékkal való gazdálkodás területén, általában a hulladékgazdálkodás egészét tekintve is jó teljesítményt nyújtanak.
- (6) A települési hulladékon, illetőleg a háztartási és más hasonló jellegű hulladékon belül jelentős részarányt képvisel a csomagolási hulladék és a biológiailag lebomló települési hulladék. Ezért meg kell vizsgálni, milyen hatással jár, ha ezekre a hulladéktípusokra egyidejűleg határozunk meg célértékeket.
- (7) Az ipari, a kereskedelmi és a bányászati hulladék összetétel és mennyiség szempontjából rendkívül változatos képet mutat, és rendkívül eltérőek lehetnek a jellemzői aszerint, hogy milyen az adott tagállam gazdaságának struktúrája, milyen a hulladékot előállító iparág vagy kereskedelmi ágazat felépítése, illetőleg mekkora egy-egy földrajzi területen az iparüzés és a kereskedelmi tevékenység területegységre jutó volumene. Ezért a legtöbb ipari és bányászati hulladék esetében megfelelő megoldás, ha az adott ágazat sajátosságaihoz igazodva kerülnek kidolgozásra olyan referenciadokumentumok, amelyek az egy-egy hulladéktípussal összefüggésben felmerülő sajátos kérdéseket tárgyalják, és rögzítik az elérhető legjobb technikákat („BAT-referenciadokumentumok”).¹⁶ Az ipari és a kereskedelmi csomagolási hulladékokra ugyanakkor továbbra is vonatkoznak a 94/62/EK és a 2008/98/EK irányelv követelményei, ideértve e követelmények átdolgozott változatát is.
- (8) A települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó meglévő célértékek fokozatos növelésével és annak előírásával, hogy 2025-

¹⁶

Az ipari és a bányászati tevékenységet már jelenleg is tárgyalják BAT-referenciadokumentumok, amelyek az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelv (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.) és a bányászati hulladékgazdálkodási irányelv (2006/21/EK irányelv, HL L 102., 2006.4.11., 15. o.) alapján készültek, és az erőforrás-felhasználás és a hulladéktermelés megelőzésére, az újrahasználatra, az újrafeldolgozásra és a hasznosításra vonatkozóan is tartalmazznak információkat. A BAT-referenciadokumentumok jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálata és a BAT-következtetések Bizottság általi elfogadása nyomán a BAT-referenciadokumentumok nagyobb hatást fognak kifejteni az ipari gyakorlatra, és ezáltal további előrelépést tesznek lehetővé az erőforrás-gazdálkodás hatékonysága, valamint az újrafeldolgozásra és a hasznosításra kerülő hulladékmennyiség növelése terén.

től az újrafeldolgozható hulladék ne kerülhessen a hulladéklerakókba, és eközben a hulladéklerakókba kerülő hulladékmennyiség legfeljebb 25%-ra csökkenjen, biztosítani kell, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékhierarchiával összhangban fokozatosan és ténylegesen hasznosításra kerüljenek. Ezáltal biztosítani kell, hogy a hulladékban található értékes anyagok visszakerüljenek az európai gazdaságba, amely így előreléphet a nyersanyag-politikai kezdeményezés¹⁷ végrehajtásában, és közelebb juthat ahhoz, hogy körkörös gazdasággá váljék.

- (9) Környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi szempontból egyértelmű előnyök származnak a települési és a csomagolási hulladék – és első lépésként az egyszerűen újrafeldolgozható hulladékfajták, például a műanyagok, a fémek, az üveg, a papír, a fa és a biohulladék – újrahasználatra és újrafeldolgozásra kerülő mennyiségére vonatkozóan a 2008/98/EK, a 94/62/EK és az 1999/31/EK irányelvben megállapított célértékek további növeléséből.
- (10) A papír, a fémek, a műanyagok és az üveg elkülönített gyűjtésére szolgáló rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség teljesítése alapvető szerepet játszik abban, hogy a tagállamok növeljék az újrahasználatra előkészített és az újrafeldolgozásra kerülő települési hulladék részarányát. A biohulladék ezen irányelvvel bevezetett elkülönített gyűjtése emellett az újrafeldolgozásra alkalmas hulladékok szennyeződésének megelőzését is segíti.
- (11) Az e javaslatban az újrafeldolgozás vonatkozásában meghatározott célértékek és a hulladéklerakóban való elhelyezés vonatkozásában meghatározott korlátozások mellett többé nincs szükség a 94/62/EK irányelvben a csomagolási hulladék energia-előállítási célú hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan előírt uniós szintű célértékekre, ezért az irányelvből az érintett rendelkezéseket el kell hagyni.
- (12) Az e javaslatban meghatározott célértékekből következik, hogy a nyersanyagellátás biztosítása érdekében és azzal a céllal, hogy az Unió közelebb jusson egy „újrahasznosító társadalomhoz”, a tagállamoknak a hulladékhierarchiával összhangban támogatniuk kell a hasznosított anyagok (például a hasznosított papír és fa) használatát, és amennyiben lehetséges, nem szabad támogatniuk az ilyen anyagok hulladéklerakóban való elhelyezését vagy elégetését. A tagállamoknak nem szabad támogatniuk az olyan hulladék elégetését, amely műszakilag és gazdaságilag megvalósítható módon, környezeti szempontból biztonságos feltételek mellett újrafeldolgozható. A 2008/98/EK irányelv (29) preambulumbekzdését ebben az összefüggésben kell értelmezni.
- (13) Ez a javaslat egyértelmű iránymutatást kíván adni az Unió területén folytatott hulladékgazdálkodás számára, és ezáltal biztonságos környezetet kíván kialakítani a tagállami és az ipari beruházásokhoz. Nemzeti hulladékgazdálkodási stratégiáik kidolgozása és a hulladékgazdálkodási infrastruktúrára irányuló beruházásaik tervezése során a tagállamoknak körültekintő módon, a hulladékhierarchiával összhangban, az újrahasználatra való előkészítés és az újrafeldolgozás ügyének előmozdítása érdekében kell igénybe venniük az európai strukturális és beruházási alapokat.
- (14) A műanyag csomagolási hulladék újrafeldolgozására vonatkozó 2025-ös célértékek az irányelv felülvizsgálatakor műszakilag lehetségesnek tekintett megoldások

¹⁷

COM(2013) 442.

figyelembevételével kerültek meghatározásra; a tagállamok által a célértékek teljesítésében elért eredmények elemzése alapján, a piaci forgalomba hozott műanyagtípusok területén bekövetkező változások és az újszerű újrafeldolgozási technológiák fejlődésének figyelembevételével ugyanakkor a Bizottság 2030-ra új célértékeket javasolhat a műanyagok területén.

- (15) A vasfémek és az alumínium elkülönített gyűjtése és újrafeldolgozása jelentős gazdasági és környezeti előnyökkel jár, mert így több alumínium kerülhet vissza a gazdaságba. A csomagolási fémhulladék újrahasználatára és újrafeldolgozására vonatkozó célértéket ezért ketté kell bontani oly módon, hogy e két hulladéktípusra külön célérték vonatkozzon.
- (16) A tagállamok között jelentős különbségek vannak a hulladékgazdálkodás területén, különösen pedig a települési hulladékok kezelésében. A hulladékjogi előírások jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás hiányosságainak előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és azt, hogy a beavatkozás már jóval a célértékek teljesítésének határideje előtt megtörténjék.
- (17) A hulladékgazdálkodás alapvető fogalommeghatározásait a 2008/98/EK irányelv tartalmazza. A hulladékjogi előírások következetességének fokozása érdekében a 94/62/EK és az 1999/31/EK irányelvben található fogalommeghatározásokat hozzá kell igazítani a 2008/98/EK irányelvben találhatókhoz.
- (18) A fogalmak tartalmának egyértelműbbé tétele érdekében a 2008/98/EK irányelvet ki kell egészíteni a „települési hulladék”, az „élelmiszer-hulladék” és a „feltöltés”, az 1999/31/EK irányelvet pedig a „maradék-hulladék” fogalommeghatározásával.
- (19) A tagállamok által szolgáltatott statisztikai adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja a hulladékjogi előírásoknak való megfelelést. A statisztikai adatok minősége és megbízhatósága javul a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási mechanizmusok összehasonlító értékelésével és az adatminőség harmadik felek általi ellenőrzésével.
- (20) Az árucikkek és a termékek gyártóinak felelősséget kell viselniük a fogyasztás után keletkező hulladék sorsáért. A kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek alapvető elemei a hatékony hulladékgazdálkodásnak, eredményességük és működésük azonban komoly eltérést mutat az egyes tagállamok között. A költségek csökkentése és az eredményesség növelése, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a belső piac működését hátráltató tényezők kialakulásának megakadályozása érdekében a kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek működésére vonatkozóan olyan minimumkövetelményeket kell meghatározni, amelyek internalizálják a szigorú környezetvédelmi előírásoknak megfelelő élettartam végi hulladékgazdálkodás költségeit, és arra ösztönzik a gyártókat, hogy a termék teljes élettartamára kiterjedően, tehát a tervezéstől az élettartam végéig figyelembe vegyék a környezetvédelmi megfontolásokat.
- (21) A veszélyes hulladékokkal való helyes gazdálkodás továbbra is problémát jelent az Unióban, és az e hulladéktípus kezelésére vonatkozó adatok egy része nem áll rendelkezésre. Ezért tagállami elektronikus veszélyeshulladék-nyilvántartások létrehozásával meg kell erősíteni a kapcsolódó nyilvántartási és nyomonkövetési rendszereket. A vállalkozások és a közigazgatási szervek nyilvántartási kötelezettségeinek egyszerűsítése és az Unión belüli hulladékáramok jobb nyomon

követése érdekében az elektronikus adatgyűjtést más hulladéktípusokra is ki kell terjeszteni.

- (22) A kritikus nyersanyagokkal való ellátás biztonsága érdekében, a nyersanyag-politikai kezdeményezéssel és a nyersanyagokkal foglalkozó európai innovációs partnerség¹⁸ célkitűzéseivel és célértékeivel összhangban a tagállamoknak a kritikus nyersanyagokat¹⁹ jelentős mennyiségben tartalmazó hulladékok vonatkozásában – a hulladékhierarchiával összhangban, a gazdasági és műszaki megvalósíthatóság, illetőleg a környezeti előnyök figyelembevételével – intézkedéseket kell hozniuk a lehető legjobb hulladékgazdálkodás biztosítására. Az ezen irányelvben foglalt intézkedések, például a települési hulladék újrafeldolgozására vonatkozó célértékek és a fémek – köztük a hulladékba kerülő termékekben lévők – nem veszélyes hulladékok elhelyezésére szolgáló hulladéklerakókban történő ártalmatlanítására vonatkozó tilalom támogatni fogják a nemzeti szinten meghozott intézkedéseket.
- (23) A nyersanyag-politikai kezdeményezés eredményes végrehajtásának további támogatása érdekében a tagállamoknak a hulladékgazdálkodási tervükben nemzeti szinten megfelelő intézkedéseket kell előírniuk a kritikus nyersanyagokat jelentős mennyiségben tartalmazó hulladékok gyűjtése és hasznosítása területén.
- (24) Az élelmiszer-pazarlásnak a környezetre gyakorolt negatív hatásaira és ezek kedvezőtlen következményeire való tekintettel létre kell hozni egy olyan keretet, amelyhez igazodva a tagállamok egységes módon összegyűjtik és bejelentik a gazdaság összes ágazatában képződő élelmiszer-hulladék mennyiségére vonatkozó adatokat, továbbá olyan nemzeti élelmiszerhulladék-megelőzési terveket kell kidolgozni, amelyek alkalmazásával 2025-ig nem kevesebb mint 30%-kal csökken az élelmiszer-hulladék mennyisége.
- (25) A tagállamoknak a nemzeti élelmiszerhulladék-megelőzési programjaik prioritásait a hulladékgazdálkodás hierarchiája alapján kell kijelölniük: megelőzés, előkészítés újrahazsnálatra, újrafeldolgozás, hasznosítás, ártalmatlanítás. Az élelmiszer-hulladék esetében alaposan meg kell fontolniuk, hogy az adományozást, valamint a volt élelmiszerek állati takarmányozás céljára történő esetleges felhasználását kiemelten kezelik-e, illetőleg mely élelmiszer-kategóriák esetében kezelik kiemelten a komposztálással, a megújuló energiaforrásként történő hasznosítással és a hulladéklerakókban való elhelyezéssel szemben. E döntés meghozatalakor figyelembe kell venniük különösen a gazdasági körülményeket, az egészségügyi megfontolásokat és a minőségügyi előírásokat, és mindenkor tiszteletben kell tartaniuk az Unió élelmiszer- és takarmánybiztonsági, valamint állat-egészségügyi előírásait.
- (26) A szemetelés – különösen a műanyagok esetében – közvetlenül károsítja a környezetet, miközben a magas takarítási költségek szükségtelen gazdasági terhet is jelentenek. E probléma felszámolásának elősegítése érdekében a hulladékgazdálkodási tervekbe ilyen tárgyú intézkedéseket kell beépíteni, a gyártókat a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében pénzügyi támogatás nyújtására kell kötelezni, továbbá el kell érni, hogy az illetékes hatóságok megfelelő módon betartassák az előírásokat.

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>

¹⁹ COM(2014) 297.

- (27) „Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT): eredmények és következő lépések” című közleményében²⁰ a Bizottság vállalta, hogy a vállalkozásokra háruló terhek enyhítése és ezen keresztül a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés elősegítése érdekében egyes európai uniós jogi aktusokat értékelésnek vet alá, egyszerűsít vagy hatályon kívül helyez. A REFIT a kisméretű létesítmények és vállalkozások szabályozásból eredő terheinek csökkentését állítja az intézkedések homlokterébe. A kis- és középvállalkozásokra legnagyobb terhet róó tíz uniós jogi aktus azonosítása érdekében végzett konzultáció²¹ eredményei alapján megállapítható, hogy a hulladékjog területén szükség van a terhek mérséklésére. Ennek alapján és a kisméretű létesítményekkel és vállalkozásokkal 2013. szeptember 16-án e tárgyban tartott műhelytalálkozó keretében lefolytatott részletesebb konzultáció megállapításait is figyelembe véve egyszerűsíteni kell egyes, a kisméretű létesítményeket és vállalkozásokat érintő engedélyezési és nyilvántartásba vételi követelményeket.
- (28) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése és a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jellegű jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket, és helyettük a megfelelés ellenőrzésére kizárólag azokat a statisztikai adatokat kell felhasználni, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak, és amelyek megmutatják, mikorra várható a célértékek teljesülése.
- (29) A 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²² végrehajtásának egyes kérdéseivel kapcsolatban ugyanakkor fenn kell tartani a jelentéstételi kötelezettséget. Az irányelv végrehajtásának jobb nyomonkövethetősége érdekében ezen a területen évenkénti jelentéstételt kell előírni.
- (30) A hulladékgazdálkodás területén a megbízható adatszolgáltatás nélkülözhetetlen a hatékony végrehajtáshoz és a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek biztosításához. Ezért akkor, amikor a hulladékjogi előírásokban meghatározott célértékek teljesítéséről összeállítják jelentéseiket, a tagállamoknak a Bizottság és a tagállamok nemzeti statisztikai hivatalai által közösen kidolgozott legújabb módszertant kell alkalmazniuk.
- (31) A 94/62/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 3. cikk 1. pontja, a 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése és a 20. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a Szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (32) A 2008/98/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (1) és (4) bekezdése, valamint a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdése vonatkozásában a Szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el.

²⁰ A Bizottság közleménye: „Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT): eredmények és következő lépések”, 2013. október 2., COM(2013) 685.

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_hu.htm

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK irányelve az elhasznált járművekről, HL L 269., 2000.10.21., 34. o.

Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

- (33) Az 1999/31/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 16. cikk vonatkozásában a Szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról. A mellékletek módosítása kizárólag az ezen irányelvben megállapított és a mellékletekben kifejezésre juttatott elvekkel összhangban történhet. Ennek érdekében a II. mellékletet illetően a Bizottságnak figyelembe kell vennie a vizsgálatokra és az átvételi kritériumokra vonatkozóan a II. mellékletben megállapított általános elveket és általános eljárásokat, és meg kell állapítania minden egyes hulladéklerakó-kategória vonatkozásában – és szükség esetén az egyes kategóriákon belüli hulladéklerakó-típusok vonatkozásában, ideértve a földfelszín alatti tárolást is – az alkalmazandó különös kritériumokat és/vagy vizsgálati módszereket és a kapcsolódó határértékeket. A mellékletekkel összefüggésben a hulladéklerakókkal kapcsolatos ellenőrzési, mintavételi és elemzési módszerek szabványosítására irányuló javaslatok elfogadását a Bizottságnak indokolt esetben ezen irányelv hatálybalépése után két éven belül kell megfontolnia.
- (34) A 94/62/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot a 12. cikk (3b) bekezdése és a 19. cikk (1) bekezdése vonatkozásában végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²³ megfelelően kell gyakorolni.
- (35) Az 1999/31/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot a 3. cikk (3) bekezdése, az 5. cikk (2), (2a) és (2b) bekezdése, az I. melléklet 3.5. pontja és a II. melléklet 5. pontja vonatkozásában végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁴ megfelelően kell gyakorolni.
- (36) A 2008/98/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot a 9. cikk (3) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 24. cikk (2) bekezdése, a 29. cikk (4) bekezdése, a 33. cikk (2) bekezdése, a 35. cikk (4) bekezdése, a 37. cikk (4) bekezdése és a 38. cikk (4) bekezdése vonatkozásában végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁵ megfelelően kell gyakorolni.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról, HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról, HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról, HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (37) A tagállamok és a Bizottság által a magyarázó dokumentumok tárgyában 2011. szeptember 28-án tett együttes politikai nyilatkozattal összhangban a tagállamok vállalták, hogy átültető intézkedéseik bejelentésekor indokolt esetekben benyújtanak egy vagy több olyan dokumentumot is, amely kifejti az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogszabályok megfelelő részei közötti összefüggéseket. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti.
- (38) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen az Unióban folytatott hulladékgazdálkodás minőségének javítását, valamint a környezet minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához, az emberi egészség védelméhez, illetőleg a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosításához ezen keresztül való hozzájárulást a tagállamok nem képesek megfelelően megvalósítani, és azok – figyelemmel az intézkedések hatásainak nagyságrendjére – az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének megfelelően, a szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ez az irányelv nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2008/98/EK irányelv módosítása

A 2008/98/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő 1a. ponttal egészül ki:

„1a. »települési hulladék«: a VI. mellékletben meghatározott hulladék;”

b) a cikk a következő 4a. és 4b. ponttal egészül ki:

„4a. »élelmiszer-hulladék«: az élelmiszer-ellátási láncból elvesző élelmiszer (az ehetetlen részeket is beleértve), nem beleértve az anyagában – például bioalapú termékként – történő felhasználásra vagy állatok takarmányozására szánt és az újraelosztásra elküldött élelmiszert;

4b. »építési és bontási hulladék«: a 2000/532/EK határozat mellékletének mindenkor hatályos változata szerinti 17. főcsoportba besorolt hulladékkategóriákba tartozó hulladék a veszélyes hulladékok és a 17 05 04 kategóriában meghatározott természetesen előforduló anyagok kivételével;”

c) a cikk a következő 15a. ponttal egészül ki:

„15a. »anyagában történő hasznosítás«: bármilyen hasznosítási művelet az energetikai hasznosítás és az üzemanyagként felhasználandó anyagok előállítása céljából történő átalakítás kivételével;”

d) a cikk a következő 17a. ponttal egészül ki:

„17a. »feltöltés«: a hasznosítás következő típusainak bármelyike:

i. az a hasznosítás, amelynek során a hulladékot talajkiemeléssel érintett területeken, például mélyművelésű bányákban vagy kavicsbányákban használják fel a terep helyreállítására, biztonsági célból vagy mérnöki tájrendezési célokra;

ii. az a hasznosítás, amelynek során a hulladékot építési célra, mélyművelésű bányák vagy külfejtések tömedékelésére, rekultiválásra, területhódításra vagy tájrendezésre

használják fel, és a hulladék más olyan, nem hulladéknak minősülő anyagokat helyettesít, amelyeket egyébként erre a célra felhasználtak volna;”

e) a cikk a következő 20a. ponttal egészül ki:

„20a. »kisméretű létesítmények vagy vállalkozások«: olyan létesítmények, amelyek 250-nél kevesebb főt foglalkoztatnak, és amelyek éves forgalma nem haladja meg az 50 millió EUR-t vagy az éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 43 millió EUR-t.”

2. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő e) ponttal egészül ki:

„e) teljesülnek a (2) bekezdés alapján egyes meghatározott anyagok vagy tárgyak vonatkozásában megállapított további feltételek.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy adott anyag vagy tárgy mellékterméknek, és ne a 3. cikk 1. pontja értelmében vett hulladéknak minősüljön.”

3. A 6. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa az (1) bekezdésben említett kritériumokat, és meghatározza azt a hulladékfajtát, amelyre ezek a kritériumok alkalmazandók. A hulladékstátusz megszűnése tekintetében konkrét kritériumok kidolgozását kell megfontolni legalább az építőipari adalékanyag, a papír, az üveg, a fém, a gumiabroncsok, a textilanyagok és a biohulladék vonatkozásában.”

4. A 6. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azt a hulladékot, amelynek az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően megszűnik a hulladékstátusza, az ezen irányelvben, a 94/62/EK, a 2000/53/EK és a 2006/66/EK irányelvben, valamint a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben* előírt célértékek teljesítésével összefüggésben végzett számítások szempontjából újrafeldolgozottaknak kell tekinteni, kivéve abban az esetben, ha az anyagot tüzelőanyagként vagy – az építési és bontási hulladékból előállított építőipari adalékanyagot ide nem értve – feltöltés céljára kívánják felhasználni.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól, HL L 197., 2012.7.24., 38. o.”

5. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján naprakészé tegye a 2000/532/EK határozatban meghatározott hulladékjegyzéket.”;

b) az (5) bekezdést el kell hagyni.

6. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő első albekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kiterjesztett gyártói felelősség azt jelenti, hogy a gyártónak a termékkel kapcsolatban viselt operatív és/vagy pénzügyi felelőssége a termék életciklusának a fogyasztót követő szakaszára is kiterjed.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok megfelelő, a belső piacot nem torzító intézkedéseket hoznak annak ösztönzésére, hogy a termékek tervezése elősegítse a termékek gyártása és használata során jelentkező környezeti hatások és képződő hulladékmennyiség csökkentését.

Ezeknek az intézkedéseknek – a hulladékhierarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében – ösztönözniük kell egyebek mellett a többször használható, műszaki szempontból tartós és a hulladékká válás után újrahasználatra és újrafeldolgozásra alkalmas termékek fejlesztését, gyártását és forgalmazását. Az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a termékek teljes életciklusa során jelentkező hatásokat.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kiterjesztett gyártói felelősség rendszerének kialakítása és működtetése során a tagállamok betartják a VII. mellékletben megállapított minimumkövetelményeket.”

7. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Hulladékmegelőzés

„(1) A tagállamok megfelelő hulladékmegelőző intézkedéseket hoznak.

(2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség minden évben jelentést tesz közzé, amelyben bemutatja tagállamonkénti bontásban és az Unió egészére vonatkozóan a hulladékképződés megelőzésében, valamint a hulladékképződésnek a gazdasági növekedéstől való függetlenítésében elért eredményeket.

(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak az élelmiszer-hulladék képződésének a teljes élelmiszer-ellátási láncra kiterjedő megelőzése érdekében. Ezen intézkedések révén arra kell törekedni, hogy a feldolgozóiparban, a kiskereskedelemben és a forgalmazásban, az ételmezési szolgáltatásokban és a vendéglátóiparban, valamint a háztartásokban képződő élelmiszer-hulladék mennyisége 2017. január 1-jétől 2025. december 31-ig legalább 30%-kal csökkenjen.

A Bizottság 2017. december 31-ig végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján egységes követelményeket állapít meg a tagállamok által meghozott élelmiszerhulladék-megelőző intézkedések végrehajtásának nyomon követésére vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

8. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép: „a) legkésőbb 2020. január 1-jéig az újrafeldolgozott és újrahasználatra előkészített települési hulladék mennyiségét minimum 50 tömegszázalékra kell növelni;”

ii. a bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) legkésőbb 2030. január 1-jéig az újrafeldolgozott és újrahasználatra előkészített települési hulladék mennyiségét minimum 70 tömegszázalékra kell növelni.”;

b) a (3), a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság elfogadhatja a (2) bekezdés b) pontjában megállapított célérték egységes teljesítéséhez a feltöltés vonatkozásában szükséges végrehajtási jogi aktusokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.

(4) A (2) bekezdés a) és c) pontjában foglalt célértékek teljesítésével összefüggésben végzett számítások szempontjából az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladék tömegeként annak a hulladéknak a tömegét kell figyelembe venni, amely az újrahasználatra való előkészítés vagy az újrafeldolgozás legutolsó szakaszába belép, és amely nem tartalmazza azokat az anyagokat, amelyeket e szakasz folyamán szennyeződés jelenléte miatt kivettek a folyamatból, és amelyeket ártalmatlanítani kell vagy más hasznosítási műveletnek kell alávetni.

Ha azonban a kivett anyagok az említett szakaszba belépő hulladék legfeljebb 2 tömegszázalékát teszik ki, az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladék tömegeként annak a hulladéknak a teljes tömegét kell figyelembe venni, amely az újrahasználatra való előkészítés vagy az újrafeldolgozás legutolsó szakaszába belép.

(5) A (2) bekezdés b) pontjában foglalt célértékek teljesítésével összefüggésben végzett számítások szempontjából az újrahasználatra előkészített, újrafeldolgozott és anyagában hasznosított hulladék tömegeként annak a hulladéknak a tömegét kell figyelembe venni, amely az újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás vagy az egyéb anyagában történő hasznosítás legutolsó szakaszába belép, és amely nem tartalmazza azokat az anyagokat, amelyeket az újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás vagy az egyéb anyagában történő hasznosítás legutolsó szakasza folyamán szennyeződés jelenléte miatt kivettek a folyamatból, és amelyeket ártalmatlanítani kell vagy más hasznosítási műveletnek kell alávetni.

Ha azonban a kivett anyagok az említett szakaszba belépő hulladék legfeljebb 2 tömegszázalékát teszik ki, az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladék tömegeként annak a hulladéknak a teljes tömegét kell figyelembe venni, amely az újrahasználatra való előkészítés vagy az újrafeldolgozás legutolsó szakaszába belép.”

9. Az irányelv a következő 11a. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatásával:

- a) 2017-ben jelentést tesz közzé a 11. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt célértékek teljesüléséről;
- b) 2022-ben jelentést tesz közzé a 9. cikk (3) bekezdésében foglalt célérték teljesüléséről;
- c) 2027-ben jelentést tesz közzé a 11. cikk (2) bekezdésének c) pontjában foglalt célérték teljesüléséről.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt jelentéseiben:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli a célértékek teljesítésének mértékét;

- b) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli, hogy a célértékek várhatóan mikorra fognak teljesülni; és
- c) felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlásokat fogalmaz meg számukra.

A jelentések szükség esetén az (1) bekezdésben felsoroltaktól különböző követelmények teljesítésével is foglalkozhatnak.

(3) Azok a tagállamok, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak teljesülni, a Bizottság jelentésének közzétételétől számítva hat hónapon belül megfelelési tervet nyújtanak be a Bizottságnak, amelyben részletesen ismertetik a célértékek teljesítése érdekében meghozni tervezett intézkedéseiket. A megfelelési tervnek figyelembe kell vennie a (2) bekezdés c) pontja alapján a Bizottság által megfogalmazott ajánlásokat, a VIII. mellékletben felsorolt intézkedéseket, valamint minden más alkalmas intézkedés lehetőségét. A tervnek meg kell jelölnie a teljesítés várható időpontját.

(4) A Bizottság által az (1) bekezdés a) pontja alapján kibocsátott jelentés nyomán összeállított megfelelési tervük benyújtásakor a tagállamok kérhetik a 11. cikk (2) bekezdésének a) pontjában foglalt határidő legfeljebb három évvel történő meghosszabbítását.

Ha a Bizottság a megfelelési terv kézhezvételétől számítva öt hónapon belül nem emel kifogást a megfelelési tervvel szemben, akkor úgy kell tekinteni, hogy a határidő meghosszabbítására vonatkozó kérést elfogadta.

Ha kifogást emel, a Bizottság felkéri az érintett tagállamot egy átdolgozott megfelelési terv benyújtására; a tagállamnak ezt a tervet a Bizottság által megfogalmazott észrevételek kézhezvételétől számítva két hónapon belül kell benyújtania.

A Bizottság az átdolgozott megfelelési tervet a beérkezésétől számítva két hónapon belül értékeli, és a határidő meghosszabbítására irányuló kérést írásban elfogadja vagy elutasítja. Ha a Bizottság ezen a határidőn belül nem reagál, akkor úgy kell tekinteni, hogy a határidő meghosszabbítására vonatkozó kérést elfogadta.”

10. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

A veszélyes hulladék ellenőrzése

A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a veszélyes hulladék termelése, gyűjtése és szállítása, valamint tárolása és kezelése a környezet és az emberi egészség védelmének megfelelő körülmények között, a 13. cikkben foglalt elvek érvényesülése mellett történjék, és ennek keretében a 35. és a 36. cikkben foglalt követelmények teljesítése érdekében biztosítják a keletkezéstől a végső rendeltetésig a veszélyes hulladék nyomomonkövethetőségét és ellenőrzését.

Ebből a célból a tagállamok felhasználják a 35. cikk alapján összegyűjtött és az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátott információkat.”

11. A 22. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A hulladékanyagok szennyeződésének lehető legalacsonyabb szinten tartása érdekében a tagállamok 2025-re biztosítják a biohulladék elkülönített gyűjtését.

A Bizottság értékeli a biohulladékkal való gazdálkodás helyzetét, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt elő a kérdéssel. Az értékelés keretében megvizsgálja, hogy az emberi egészség és a környezet magas szintű védelme indokolja-e minimumkövetelmények bevezetését a biohulladékkal való gazdálkodás, illetőleg minőségi kritériumok megállapítását a biohulladékból előállított komposzt és fermentációs maradék vonatkozásában.”

12. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

Mentesség az engedélyeztetési követelmények alól

A tagállamok a következő műveletek vonatkozásában mentesíthetik a létesítményeket vagy vállalkozásokat a 23. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény teljesítése alól:

- a) nem veszélyes hulladék gyűjtése;
- b) nem veszélyes hulladék szállítása;
- c) saját nem veszélyes hulladékok ártalmatlanítása a keletkezés helyén; vagy
- d) hulladék hasznosítása.”

13. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Nyilvántartásba vétel

(1) Amennyiben azok nem tartoznak az engedélyeztetési követelmények hatálya alá, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság nyilvántartást vezessen:

- a) azokról a létesítményekről és vállalkozásokról, amelyek hivatásszerűen hulladékgyűjtést vagy hulladékszállítást végeznek;
- b) a kereskedőkről és a közvetítőkről; valamint
- c) azokról a létesítményekről és vállalkozásokról, amelyek a 24. cikk értelmében mentességet élveznek az engedélyeztetési követelmények alól.

Az adminisztrációs terhek minimálisra csökkentése érdekében a nyilvántartásba vételhez szükséges információkat lehetőség szerint az illetékes hatóságok által vezetett meglévő nyilvántartásokból kell beszerezni.

(2) A tagállamok az igen kis mennyiségű nem veszélyes hulladékot gyűjtő vagy szállító kisméretű létesítményeket vagy vállalkozásokat mentesíthetik az (1) bekezdésben foglalt követelmény teljesítése alól.

A Bizottság elfogadhatja azokat a végrehajtási jogi aktusokat, amelyek szükségesek annak megállapításához, hogy hogyan kell meghatározni az igen kis mennyiség küszöbértékét. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

14. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa a 23. cikk értelmében engedélyezési kötelezettséget maga után vonó hulladékkezelési

tevékenységeket szabályozó műszaki minimumszabványokat abban az esetben, ha a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa a 26. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében nyilvántartásba vételi kötelezettséget maga után vonó tevékenységeket szabályozó minimumszabványokat abban az esetben, ha a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac zavarának elkerülése szempontjából.”

15. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a már létező hulladékgyűjtési rendszerek és a főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, ideértve a hulladékolajokra, a veszélyes hulladékokra, a kritikus nyersanyagokat jelentős mennyiségben tartalmazó hulladékokra és a különös uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó hulladékáramokra vonatkozó különleges intézkedéseket is;”

b) a (3) bekezdés a következő f) ponttal egészül ki:

„f) szemetelés elleni intézkedések.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodás tervezésével kapcsolatban meghatározott, valamint az ezen irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében foglalt követelményeknek.”

16. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő szöveggel egészül ki:

„A tagállamok a programjaikban – ezen irányelv 9. cikkének (3) bekezdésével összhangban – konkrét intézkedéseket irányoznak elő az élelmiszer-hulladék keletkezésének csökkentésére.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján mutatókat állapíthat meg a hulladékmegelőzési intézkedések eredményességének mérésére. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

17. A 33. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján meghatározza az említett tervek és programok elfogadásával és lényegi módosításaival kapcsolatos tájékoztatás megküldésekor követendő formátumot. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

18. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 23. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó létesítmények és vállalkozások, a hulladéktermelők, valamint azok a létesítmények és vállalkozások, amelyek hivatásszerűen hulladék gyűjtésével vagy szállításával foglalkoznak, illetőleg amelyek hulladékkal kereskednek vagy hulladékkal kapcsolatban közvetítőként lépnek fel, időrendben nyilvántartást vezetnek a hulladék mennyiségéről, tulajdonságairól és eredetéről, továbbá, ha az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtésének gyakoriságáról, szállításának módjáról és kezelésének tervezett módszeréről, és ezeket az információkat a következők szerint az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják:

a) a veszélyes hulladék vonatkozásában minden évben december 31-ig;

b) a nem veszélyes hulladék vonatkozásában az illetékes hatóság kérésére.”;

b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok teljes földrajzi területükre vonatkozóan elektronikus nyilvántartást vagy koordináltan vezetett elektronikus nyilvántartásokat hoznak létre a veszélyes hulladékról, valamint az indokoltnak ítélt körben más hulladéktípusokról. Erre a célra a tagállamok felhasználják a 166/2006/EK rendelet** alapján létrehozott Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és Hulladékszálítási Nyilvántartás céljára az iparban működő gazdasági szereplők által szolgáltatott adatokat.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a nyilvántartások vezetésének minimumkövetelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.

** Az Európai Parlament és a Tanács 2006. január 18-i 166/2006/EK rendelete az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szálítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról, HL L 33., 2006.2.4., 1. o.”

19. A 36. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását, az illegális hulladéklerakást és az ellenőrizetlen hulladékgazdálkodást, ideértve a szemetelést is.”

20. A 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A tagállamok a 9. cikk (3) bekezdésének, valamint a 11. cikk (2) bekezdése a), b) és c) pontjának végrehajtására vonatkozó adataikat elektronikus úton, az adatgyűjtés tárgyát követő év december 31-éig megküldik a Bizottságnak. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (6) bekezdés alapján meghatározott formátumban kell teljesíteni. Az első adatszolgáltatásnak a 2019. január 1-jétől 2019. december 31-ig terjedő időszakra kell vonatkoznia.

(2) Ha a hulladékot újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy másféle anyagában történő hasznosítás céljából másik tagállamba szállítják, akkor ez a hulladék az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatás keretében csak a gyűjtés helye szerinti tagállam célértékeinek teljesítése szempontjából vehető figyelembe.

(3) Az Unió területéről újrahasználatra való előkészítésre vagy újrafeldolgozásra kivitt hulladék a 11. cikk (2) bekezdésében foglalt célértékek teljesítése

szempontjából csak akkor vehető figyelembe, ha az exportőr az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően bizonyítani tudja, hogy az Unió területén kívül a hulladék kezelése a vonatkozó uniós környezetvédelmi jogi aktusok előírásaiban meghatározottakkal egyenértékű feltételek mellett történt.

(4) A 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése keretében a feltöltés útján hasznosított hulladékmennyiségről az újrahasználatra előkészített, újrafeldolgozott vagy másként anyagában újrahasznosított hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni. Feltöltés útján hasznosított hulladékként kell beszámolni a feltöltés céljára felhasználni tervezett anyaggá átalakított hulladékról is.

(5) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni, és az adatokat független harmadik személlyel ellenőriztetni kell.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a 9. cikk (3) bekezdésében és a 11. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában foglalt követelmények teljesítése ellenőrzésének egységes feltételeit, az érintett célterületekkel összefüggésben teljesítendő adatszolgáltatás formátumát, valamint a harmadik személy által végzett ellenőrzésekre vonatkozó minimumkövetelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

21. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa a II. melléklet R1. pontjában az égetőművekre vonatkozóan meghatározott képlet alkalmazásának módját. Ennek kapcsán figyelembe vehető az a hatás, hogy a helyi éghajlat, például a rendkívül hideg időjárás és a fűtés iránti igény befolyásolja a villamos energia, fűtés, hűtés vagy technológiai gőz formájában műszakilag felhasználható vagy előállítható energia mennyiségét. Figyelembe vehetők továbbá a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésének negyedik albekezdésében felsorolt legkülső régiókra, valamint az 1985. évi csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételek is.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján hozzáigazítsa az I–V. mellékletet a tudományos és a műszaki fejlődéshez.”;

c) a cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján módosítsa a VII. és a VIII. mellékletet. (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján felülvizsgálhatja a VI. mellékletet. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

22. Az irányelv a következő 38a. cikkel egészül ki:

„38a. cikk

A felhatalmazások gyakorlása

(1) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az e cikkben meghatározott feltételek betartásával fogadja el.

(2) A Bizottság az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (1) és (4) bekezdése, valamint a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására [beírandó dátum: e felülvizsgálat hatálybalépésének napja]-i kezdettel, határozatlan időre kap felhatalmazást.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (1) és (4) bekezdése, valamint a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerinti felhatalmazást bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (1) és (4) bekezdése, valamint a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, vagy ha az említett időtartam leteltét megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

23. A 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A 9. cikk (3) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 24. cikk (2) bekezdése, a 29. cikk (4) bekezdése, a 33. cikk (2) bekezdése, a 35. cikk (4) bekezdése, a 37. cikk (4) bekezdése és a 38. cikk (4) bekezdése alkalmazásában a Bizottság munkáját a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításával és végrehajtásával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet*** alkalmazásában bizottságnak minősül.

(2) Ha egy rendelkezés erre a bekezdésre hivatkozik, akkor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

*** Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról, HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

24. Az irányelv kiegészül az ezen irányelv mellékletében meghatározott VI., VII. és VIII. melléklettel.

2. cikk

A 94/62/EK irányelv módosítása

A 94/62/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. pontban a következő szövegrészt el kell hagyni:

„A Bizottság adott esetben megvizsgálja és szükség esetén felülvizsgálja az I. mellékletben a csomagolás meghatározásához megadott szemléltető példákat. Prioritásként a következő tételekkel kell foglalkozni: CD- és videokazetta-tokok, virágcserepek, olyan csövek és hengerek, amelyekre valamilyen hajlékony anyag van felcsévélve, öntapadós címkék hordozópapírja és csomagolópapír. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni;”

b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. *csomagolási hulladék*: minden olyan csomagolás és csomagolóanyag, amelyre kiterjed a »hulladék« fogalomnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 3. cikkének 1. pontjában található meghatározása;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről, HL L 312., 2008.11.22., 3. o.”;

c) a 3–10. pontot el kell hagyni;

d) a cikk a következő 13. ponttal egészül ki:

„13. a »hulladék«, a »települési hulladék«, a »veszélyes hulladék«, a »megelőzés«, az »újrahasználatra való előkészítés«, az »újrahasználat«, a »hasznosítás«, az »újrafeldolgozás«, az »ártalmatlanítás«, a »hulladékgazdálkodás«, a »hulladéktermelő« és a »hulladékbirtokos« fogalom meghatározása tekintetében a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében található foglommeghatározások irányadók.”

2. Az irányelv a következő 3a. cikkel egészül ki:

„3a. cikk

Az 1. melléklet módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján módosítsa az I. mellékletben található szemléltető példákat.”

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe az „Újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás és hasznosítás” szöveg lép;

b) az (1) bekezdés a következő f)–k) ponttal egészül ki:

„f) legkésőbb 2020 végéig az összes csomagolási hulladék legalább 60 tömegszázalékát előkészítik újrahasználatra és újrafeldolgozzák;

g) legkésőbb 2020 végéig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő minimális célértékeket:

- i. a műanyagok esetében 45%;
 - ii. a fa esetében 50%;
 - iii. a vasfémek esetében 70%;
 - iv. az alumínium esetében 70%;
 - v. az üveg esetében 70%;
 - vi. a papír és a kartonpapír esetében 85%;
- h) legkésőbb 2025 végéig az összes csomagolási hulladék legalább 70 tömegszázalékát előkészítik újrahasználatra és újrafeldolgozzák;
- i) legkésőbb 2025 végéig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő minimális célértékeket:
- i. a műanyagok esetében 60%;
 - ii. a fa esetében 65%;
 - iii. a vasfémek esetében 80%;
 - iv. az alumínium esetében 80%;
 - v. az üveg esetében 80%;
 - vi. a papír és a kartonpapír esetében 90%;
- j) legkésőbb 2030 végéig az összes csomagolási hulladék legalább 80 tömegszázalékát előkészítik újrahasználatra és újrafeldolgozzák;
- k) legkésőbb 2030 végéig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő minimális célértékeket:
- i. a fa esetében 80%;
 - ii. a vasfémek esetében 90%;
 - iii. az alumínium esetében 90%;
 - iv. az üveg esetében 90%.”;

c) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés a)–k) pontjában foglalt célértékek teljesítésével összefüggésben végzett számítások szempontjából az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladék tömegeként annak a hulladéknak a tömegét kell figyelembe venni, amely az újrahasználatra való előkészítés vagy az újrafeldolgozás legutolsó szakaszába lép, és amely nem tartalmazza azokat az anyagokat, amelyeket e szakasz folyamán jelenlét miatt kivettek a folyamatból, és amelyeket ártalmatlanítani kell vagy más hasznosítási műveletnek kell alávetni.

Ha azonban a kivett anyagok az említett szakaszba belépő hulladék legfeljebb 2 tömegszázalékát teszik ki, az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladék tömegeként annak a hulladéknak a teljes tömegét kell figyelembe venni, amely az újrahasználatra való előkészítés vagy az újrafeldolgozás legutolsó szakaszába lép.”;

d) a cikk a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Ha a csomagolás különböző anyagokból tevődik össze, akkor a 6. cikk (1) bekezdésének f)–k) pontjában foglalt célértékek teljesítésével összefüggésben végzett számításokban mindegyik anyagot külön kell figyelembe venni.”;

e) a (3), az (5), a (8) és a (9) bekezdést el kell hagyni;

f) a cikk a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A tagállamok megfelelő, a belső piacot nem torzító és más tagállamokat az ezen irányelvben foglalt követelmények teljesítésében nem akadályozó intézkedéseket hoznak annak ösztönzésére, hogy a csomagolások tervezése elősegítse a gyártásuk és használatuk során jelentkező környezeti hatások és képződő hulladékmennyiség csökkentését.

Ezeknek az intézkedéseknek – a hulladékhierarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében – ösztönözniük kell egyebek mellett a többször használható, műszaki szempontból tartós és a hulladékká válás után újrahasználatra és újrafeldolgozásra alkalmas csomagolások kifejlesztését, gyártását és forgalmazását. Az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a csomagolások teljes élelciklusa során jelentkező hatásokat.”

4. Az irányelv a következő 6a. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatásával:

- a) 2017-ben jelentést tesz közzé a 6. cikk (1) bekezdésének f) és g) pontjában foglalt célértékek teljesüléséről;
- b) 2022-ben jelentést tesz közzé a 6. cikk (1) bekezdésének h) és i) pontjában foglalt célértékek teljesüléséről;
- c) 2027-ben jelentést tesz közzé a 6. cikk (1) bekezdésének j) és k) pontjában foglalt célértékek teljesüléséről.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt jelentéseiben:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli a célértékek teljesítésének mértékét;
- b) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli, hogy a célértékek várhatóan mikorra fognak teljesülni; és
- c) felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlásokat fogalmaz meg számukra.

A jelentések szükség esetén az (1) bekezdésben felsoroltaktól különböző követelmények teljesítésével is foglalkozhatnak.

(3) Azok a tagállamok, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak teljesülni, a Bizottság jelentésének közzétételétől számítva hat hónapon belül megfelelési tervet nyújtanak be a Bizottságnak, amelyben részletesen ismertetik a célértékek teljesítése érdekében meghozni tervezett intézkedéseiket. A megfelelési tervnek figyelembe kell vennie a (2) bekezdés c) pontja alapján a Bizottság által megfogalmazott ajánlásokat, a 2008/98/EK irányelv VIII. mellékletében felsorolt

intézkedéseket, valamint minden más alkalmas intézkedés lehetőségét. A tervnek meg kell jelölnie a teljesítés várható időpontját.”

5. A 11. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján meghatározza azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az (1) bekezdésben meghatározott koncentrációértékek nem alkalmazandók az újrafeldolgozott anyagokra és a zárt és ellenőrzött terméklánc részét képező termékekre, valamint azokat a csomagolástípusokat, amelyekre nem kell alkalmazni az (1) bekezdés harmadik francia bekezdésében meghatározott követelményt.”

6. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe az „Informatikai rendszerek és adatszolgáltatás” szöveg lép;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a cikk a következő (3a)–(3d) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamok a 6. cikk (1) bekezdése a)–k) pontjának végrehajtására vonatkozó adataikat elektronikus úton, az adatgyűjtés tárgyévét követő év december 31-éig megküldik a Bizottságnak. Az első adatszolgáltatásnak a [beírandó évszám: az e módosító jogi aktus hatálybalépésének éve utáni év]. január 1-jétől [beírandó évszám: az e módosító jogi aktus hatálybalépésének éve utáni év]. december 31-ig terjedő időszakra kell vonatkoznia.

(3b) Ha a hulladékot újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy másféle anyagában történő hasznosítás céljából másik tagállamba szállítják, akkor ez a hulladék az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatás keretében csak a gyűjtés helye szerinti tagállam célértékeinek teljesítése szempontjából vehető figyelembe.

(3c) Az Unió területéről újrahasználatra való előkészítésre vagy újrafeldolgozásra kivitt csomagolási hulladék a 6. cikk (1) bekezdésének a)–k) pontjában foglalt célértékek teljesítése szempontjából csak akkor vehető figyelembe, ha az exportőr az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően bizonyítani tudja, hogy az Unió területén kívül a hulladék kezelése a vonatkozó uniós környezetvédelmi jogi aktusok előírásaiban meghatározottakkal egyenértékű feltételek mellett történt.

(3d) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a 6. cikk (1) bekezdésének a)–k) pontjában foglalt követelmények teljesítése ellenőrzésének egységes feltételeit, az érintett célértékekkel összefüggésben teljesítendő adatszolgáltatás formátumát, valamint a harmadik személy által végzett ellenőrzésekre vonatkozó egységes követelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”;

d) az (5) bekezdést el kell hagyni.

7. A 17. cikket el kell hagyni.

8. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság elfogadja a 8. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk második bekezdésének hatodik francia bekezdése szerinti azonosítási rendszernek a tudományos és a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges végrehajtási jogi aktusokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapítja a 12. cikk (3d) bekezdésében említett adatszolgáltatás formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

9. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Különös intézkedések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján szabályozza az ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban esetleg felmerülő nehézségek kezelésének módját, különös tekintettel az Unióban nagyon kis (azaz körülbelül 0,1 tömegszázaléknyi) mennyiségekben forgalomba hozott inert csomagolóanyagokra, az orvostechikai eszközök és a gyógyszerek elsődleges csomagolására, a kisméretű csomagolásokra és a luxuscsomagolásokra.”

10. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A 12. cikk (3b) bekezdése és a 19. cikk (1) bekezdése alkalmazásában a Bizottság munkáját a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott, a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításával és végrehajtásával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet** alkalmazásában bizottságnak minősül.

(2) Ha egy rendelkezés erre a bekezdésre hivatkozik, akkor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

** Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról, HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

11. Az irányelv a következő új 21a. cikkel egészül ki:

„21a. cikk

A felhatalmazások gyakorlása

(1) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az e cikkben meghatározott feltételek betartásával fogadja el.

(2) A Bizottság az 1. cikk (1) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése és a 20. cikk (1) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására [beírandó dátum: e felülvizsgálat hatálybalépésének napja]-i kezdettel, határozatlan időre kap felhatalmazást.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 1. cikk (1) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése és a 20. cikk (1) bekezdése szerinti felhatalmazást bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Az 1. cikk (1) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése vagy a 20. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, vagy ha az említett időtartam leteltét megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

3. cikk

Az 1999/31/EK irányelv módosítása

Az 1999/31/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a »hulladék«, a »települési hulladék«, a »veszélyes hulladék«, a »hasznosítás«, az »újrafeldolgozás«, az »ártalmatlanítás«, a »hulladéktermelő« és a »hulladékbirtokos« fogalom meghatározása tekintetében a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 3. cikkében található fogalom meghatározások irányadók;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről, HL L 312., 2008.11.22., 3. o.”;

b) a cikk a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) »maradék hulladék«: az a hulladék, amely hasznosítási művelet során képződik (az újrafeldolgozást is ideértve), és tovább már nem hasznosítható, ezért ártalmatlanítani kell;”

c) a b), a c) és az n) pontot el kell hagyni;

d) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) »nem veszélyes hulladék«: minden olyan hulladék, amely a veszélyes hulladék fogalmának a 2008/98/EK irányelvben foglalt meghatározása szerint nem veszélyes hulladék;”

e) az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) »biológiailag lebontható/lebomló hulladék«: a fa-, az élelmiszer- és a kerti hulladék, a papír és a kartonpapír, valamint minden más olyan hulladék, amely hajlamos anaerob vagy aerob bomlásra;”.

2. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő (2a), (2b) és (2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok a nem veszélyes hulladék elhelyezésére szolgáló hulladéklerakókban 2025. január 1-jétől nem fogadják az újrafeldolgozható hulladékot, ideértve egyebek mellett a műanyagokat, a fémeket, az üveget, a papírt és a kartonpapírt, valamint minden más biológiailag lebontható/lebomló hulladékot.

(2b) A tagállamok a nem veszélyes hulladék elhelyezésére szolgáló hulladéklerakókban 2025. január 1-jétől egyetlen évben sem fogadnak az előző évben képződő települési hulladék összmenyiségének 25%-ánál több hulladékot.

(2c) A tagállamok törekednek arra, hogy a nem veszélyes hulladék elhelyezésére szolgáló hulladéklerakókban 2030. január 1-jétől kizárólag maradékhulladékot fogadjanak, és ezáltal elérjék, hogy az ezekbe a hulladéklerakókba kerülő teljes hulladékmennyiség ne legyen nagyobb az előző évben képződő települési hulladék összmenyiségének 5%-ánál. Ezt a célkitűzést a Bizottság 2025-ig felülvizsgálja, és egy, a hulladéklerakók igénybevételeinek csökkentésére vonatkozóan 2030-tól teljesítendő célérték elfogadása érdekében indokolt esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

(2d) A tagállamok az inert hulladék elhelyezésére szolgáló hulladéklerakókban nem fogadnak települési hulladékot.

A Bizottság megvizsgálja, lehetséges-e korlátozásokat bevezetni a maradékhulladéknak nem minősülő hulladékoknak az inert hulladék elhelyezésére szolgáló hulladéklerakókban való elhelyezésére vonatkozóan; megállapításairól legkésőbb 2018-ban jelentést tesz közzé, és szükség esetén jogalkotási javaslatot is előterjeszt a kérdésben.”

3. Az irányelv a következő 5a. cikkel egészül ki:

„5a. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatásával:

- a) 2022-ben jelentést tesz közzé az 5. cikk (2a) bekezdésének a) pontjában és (2b) bekezdésének a) pontjában foglalt célértékek teljesüléséről;
- b) 2027-ben jelentést tesz közzé az 5. cikk (2a) bekezdésének b) pontjában és (2b) bekezdésének b) pontjában foglalt célértékek teljesüléséről.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt jelentéseiben:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli a célértékek teljesítésének mértékét;
- b) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli, hogy a célértékek várhatóan mikorra fognak teljesülni; és
- c) felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlásokat fogalmaz meg számukra.

A jelentések szükség esetén az (1) bekezdésben felsoroltaktól különböző követelmények teljesítésével is foglalkozhatnak.

(3) Azok a tagállamok, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak teljesülni, a Bizottság jelentésének közzétételétől számítva hat hónapon belül megfelelési tervet nyújtanak be a Bizottságnak, amelyben részletesen ismertetik a célértékek teljesítése érdekében meghozni tervezett intézkedéseiket. A megfelelési tervnek figyelembe kell vennie a (2) bekezdés c) pontja alapján a Bizottság által megfogalmazott ajánlásokat, a 2008/98/EK irányelv VIII. mellékletében felsorolt intézkedéseket, valamint minden más alkalmas intézkedés lehetőségét. A tervnek meg kell jelölnie a teljesítés várható időpontját.”

4. A 11. cikk (2) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

5. A 12. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az ellenőrzési és a megfigyelési eljárások analitikai műveleteivel és/vagy a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti vizsgálatokkal összefüggő minőségellenőrzést szakmailag felkészült, a 765/2008/EK rendelet²⁶ alapján akkreditált szaklaboratóriumok végezzék el.”

6. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A tagállamok az 5. cikk (2), (2a) és (2b) bekezdésében foglalt célértékek és kötelezettségek teljesítésére vonatkozó adataikat elektronikus úton, az adatgyűjtés tárgyévét követő év december 31-éig megküldik a Bizottságnak. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (3) bekezdés alapján meghatározott formátumban kell teljesíteni. Az első adatszolgáltatásnak a [beírandó évszám: az e módosító jogi aktus hatálybalépésének éve utáni év]. január 1-jétől [beírandó évszám: az e módosító jogi aktus hatálybalépésének éve utáni év]. december 31-ig terjedő időszakra kell vonatkoznia.

(2) A tagállamok az 5. cikk (2) bekezdésében foglalt célértékek teljesítésére vonatkozóan 2025. január 1-jéig teljesítenek adatszolgáltatást.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja az 5. cikk (2), (2a) és (2b) bekezdésében foglalt követelmények teljesítése ellenőrzésének egységes feltételeit, az érintett célértékekkel összefüggésben teljesítendő adatszolgáltatás formátumát, valamint a harmadik személy által végzett ellenőrzésekre vonatkozó minimumkövetelményeket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az ezen irányelv 17. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni, és az adatokat független harmadik személlyel ellenőriztetni kell.”

7. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 17a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján a tudományos és a műszaki fejlődéshez való hozzáigazításuk érdekében módosítsa a mellékleteket.”

8. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Bizottsági eljárás

²⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 9-i 765/2008/EK rendelete a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről, HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

(1) A 3. cikk (3) bekezdése, az 5. cikk (2), (2a) és (2b) bekezdése, az I. melléklet 3.5. pontja és a II. melléklet 5. pontja alkalmazásában a Bizottság munkáját a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott, a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításával és végrehajtásával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet** alkalmazásában bizottságnak minősül. Ha egy rendelkezés erre a bekezdésre hivatkozik, akkor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(2) Ha egy rendelkezés erre a bekezdésre hivatkozik, akkor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

** Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról, HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

9. Az irányelv a következő 17a. cikkel egészül ki:

„17a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az e cikkben meghatározott feltételek betartásával fogadja el.

(2) A Bizottság a 16. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására [beírandó dátum: e módosító jogi aktus hatálybalépésének napja]-i kezdettel, határozatlan időre kap felhatalmazást.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 16. cikk szerinti felhatalmazást bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 16. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, vagy ha az említett időtartam leteltét megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

4. cikk

A 2000/53/EK irányelv módosítása

A 2000/53/EK irányelv 9. cikke a következő (1a)–(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése (utolsó albekezdése) alapján a Bizottság által megállapított részletes szabályok alkalmazásával, amelyek egyebek mellett az adatszolgáltatás formátumát is meghatározhatják, adatokat szolgáltatnak a 7. cikk (2) bekezdésének első

albekezdésében foglalt célértékek teljesülésének ellenőrzéséről. Az adatszolgáltatást a Bizottság felé kell teljesíteni az adatgyűjtés tárgyévét követő év december 31-éig.

(1b) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni, és az adatokat független harmadik személlyel ellenőriztetni kell.

(1c) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a harmadik személyek általi ellenőrzés minimumkövetelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk szerinti eljárással kell elfogadni.”

5. cikk

A 2006/66/EK irányelv módosítása

A 2006/66/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 22. cikket el kell hagyni.

2. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság legkésőbb 2016 végéig jelentést állít össze ezen irányelv végrehajtásáról, valamint a környezetre és a belső piac működésére kifejtett hatásairól.”;

b) a (2) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„Ebben a jelentésében a Bizottság ezt az irányelvet legalább a következő szempontok alapján értékeli:”.

6. cikk

A 2012/19/EU irányelv módosítása

A 2012/19/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5a) A tagállamok a 16. cikk (4) bekezdésének végrehajtására vonatkozó adataikat elektronikus úton, az adatgyűjtés tárgyévét követő év december 31-éig megküldik a Bizottságnak. Az adatszolgáltatást a Bizottság által az (5d) bekezdés alapján meghatározott formátumban kell teljesíteni. Az első adatszolgáltatásnak a [beírandó évszám: az e módosító jogi aktus hatálybalépésének éve utáni év]. január 1-jétől [beírandó évszám: az e módosító jogi aktus hatálybalépésének éve utáni év]. december 31-ig terjedő időszakra kell vonatkoznia.

(5c) Az (5a) bekezdés alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni, és az adatokat független harmadik személlyel ellenőriztetni kell.

(5d) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a harmadik személyek általi ellenőrzés minimumkövetelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”

2. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A 7. cikk (5) bekezdése, a 8. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 16. cikk (3) és (6) bekezdése, valamint a 23. cikk (4) bekezdése alkalmazásában a Bizottság munkáját a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott, a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításával és végrehajtásával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet alkalmazásában bizottságnak minősül.

(2) Ha egy rendelkezés erre a bekezdésre hivatkozik, akkor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, akkor a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét; ebben az esetben a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése szerint kell eljárni.”

7. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [beírandó dátum: tizenkét hónappal ezen irányelv hatálybalépése után] megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen elfogadnak.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

9. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök